

مدينة ارمنت وضبط اسمها بفتح الهمزة وسكون الراء وميم مفتوحة ونون ساكنة وتاء معلولة وهي صغيرة ذات بساتين مبنية على ساحل النيل اضافى قاضيها وانسيت اسمها ثم سافرت منها الى مدينة اسنا وضبط اسمها بفتح الهمزة واسكان السين المهمل ونون مدينة عظيمة متسعة الشوارع، ضخمة المنافع، كثيرة الزوايا والمدارس والجمامع، لها اسواق حسان، وبساتين ذات افنان، قاضيها قاضي القضاة شهاب الدين بن مسكين اضافى واكرمى وكتب الى نوابه باكرامى وبها من الفضلاء الشيخ الصالح نور الدين على والشيخ الصالح عبد الواحد المكناسى وهو على هذا العهد صاحب زاوية بقوص ثم سافرت منها الى مدينة ادفوا وضبط اسمها بفتح الهمزة واسكان الدال المهمل وضم الفاء وبينها وبين مدينة اسنا

zâouïah. D'Alaksor, je partis pour Armant (*Hermonthis*), ville petite, mais possédant des jardins et bâtie sur le rivage du Nil. J'y fus traité par le kâdhi, dont j'ai oublié le nom.

D'Armant, je me rendis à Esnâ (*Latopolis*), ville grande, pourvue de larges rues et abondante en productions utiles. Elle compte beaucoup de zâouïahs, de collèges et de mosquées cathédrales, et possède de beaux marchés et des jardins remplis d'arbres. Elle a pour kâdhi le kâdhi en chef Chihâb eddîn, fils de Meskîn. Il me donna l'hospitalité, me témoigna de la considération et écrivit à ses substituts de me bien traiter. Parmi les hommes distingués d'Esnâ, on remarque le pieux cheïkh Noûr eddîn Aly et le pieux cheïkh Abd alouâhid Almicnâcy, qui actuellement possède une zâouïah à Koûs.

D'Esnâ, je me rendis à la ville d'Adfou (Atbô ou *Apollinis civitas magna*), qui en est éloignée d'un jour et d'une nuit,